

(Fremsat 1/2 91. Første behandling 8/2 91. Betænkning 3/4 91. Anden behandling 9/4 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 117 stemmer.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om realkreditlignende lån og andelsboliglån m.v. (Adgang til at yde lån ved institutskifte, intern revision m.v.).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).

(Fremsat 10/1 91. Første behandling 23/1 91. Betænkning 4/4 91. Anden behandling 9/4 91. Tillægsbetænkning 9/4 91).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal først beklage, at de fire ændringsforslag, der her er stillet, ikke var med i betænkningen til anden behandling. Det skyldtes en teknisk fejl, som jeg som ordfører for Fremskridtspartiet må tage medansvaret for.

De fire ændringsforslag drejer sig om at begrænse realkreditinstitutternes mulighed for at tage flere af lånernes penge.

For det første er der to ændringsforslag, som går ud på, at man skal stoppe med den under-

skudsgivende virksomhed, som man med et fint ord kalder accessorisk virksomhed, i praksis er der tale om ejendomsmæglervirksomhed. Det kan ikke være rimeligt, at realkreditinstitutter, der er foreninger, i særlig grad er dem, som for lånernes penge går ud i så risikofyldte opgaver, og som har anvendt op imod en milliard til investering i de her virksomheder, som ifølge Finansstilsynets rapport har tabt så godt som alle pengene. De skulle i hvert fald afskrives. Og man har ikke engang lært noget af det. Man fortsætter med nye opkøb af ejendomsmæglervirksomheder. I alle andre nordiske lande, hvor det er finansieringsinstitutterne, der har overtaget ejendomsmæglerkæder, har man for længst opdaget, hvilken fejlslagen politik det er, og har afviklet det. Men i Danmark lærer man ikke af det, der sker lige på den anden side af Øresund. Nej, dér fortsætter man.

Med den krise i hvert fald dele af realkrediten er i, er der ingen grund til at give dem mulighed for at tabe endnu flere penge og komme i endnu større krise, således at der hos lånerne skal opkræves endnu større ekstrabidrag.

Det andet ændringsforslag går ud på at standse udlånsvirksomheden i udlandet. Det kan ikke være dansk realkredits opgave at finansiere hotelbyggeri i hele Kielerbugten, som oven i købet går konkurs på striben. Det kan heller ikke være dansk realkredits formål at finansiere byfornyelse i London. Vi har byfornyelse nok i Danmark, som ikke kan finansieres.

Når man oven i købet har tabt de kæmpe-mæssige millionbeløb, der er tale om, så burde det tilsige dette Ting at få sat en stopper for det hurtigst muligt.

Nu har realkreditinstitutterne jo neddrolet aktiviteterne i udlandet. Det har de gjort, fordi de har været pisket til det, men I kan være evigt forvisset om, at hvis man ikke herfra simpelt hen forbyder dem at starte igen, så varer det ikke længere, end til debatten om kreditforeningerne er slut, før de går ud på de vilde vover én gang til.

Det tredje og vigtigste ændringsforslag er nr. 3. Det går ud på at fjerne den fortrolighedsparagraf, som også skal dække over de oplysninger, som i forvejen er tilgængelige gennem offentlige kontorer og tinglysningsystemerne m.m.

Jeg vil gerne henlede Tingets opmærksomhed på, at da jeg stillede et skriftligt spørgsmål